

Р Е Ш Е Н И Е

№ 6

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 22 януари 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети януари през две хиляди и петнадесета година в съд:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура–Перник, прокурор Цветков, като разглежда докладваното от съдия Станчев к. н. а. х. д. № 888 по описа за 2014 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63, ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х.Й.С. от Р. срещу решение на районен съд Радомир, постановено по нахд № 362/2014 г. Претендира се незаконосъобразност на оспорения съдебен акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че както наказващият орган, така и съдът не са положили усилия да изяснят в коя категория МПС попада управлявания от жалбоподателя автомобил. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение на РС и постановяване на ново, с което да се отмени оспореното наказателно постановление като незаконосъобразно. Жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, началник на РУП Радомир, не взема становище.

Представляващият Окр. Прокуратура Перник взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административно процесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решението на РС в оспорваната част, касационен състав приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба се навеждат възражения за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с нарушаване на служебното начало, доколкото съдът не е събрал необходимите за разкриване на обективната истина доказателства.

Касационната инстанция не споделя тези възражения: РС е събрал представените в хода на производството писмени доказателства; изслушал е показанията на актосъставителя и на свидетеля по акта; допуснатият свидетел на въззивника и е обсъдил тези гласни доказателствени средства. Жалбоподателят не може да се позовава на нарушаване на принципа на служебното начало за установяване на обективната истина като претендира, че съдът не е обсъдил категорията на управляваното МПС. По отношение на възражението, че съдът не е събрал доказателства относно категорията на МПС, касационната инстанция приема същото за неоснователно. От данните по делото се установява, че водачът е управлявал лек автомобил. Същият е бил оборудван с обезопасителен колан, който не е използван от водача по време на управлението му. Това са релевантните за спора факти, те са изписани и установени по делото. От своя страна жалбоподателят не доказва в хода на производството управлявания от него автомобил да е категория извън нормата на закона или необорудван с обезопасителен колан. Горното обосновава извод за неоснователност на възраженията на касатора за допуснати от РС съществени процесуални нарушения.

При извършена служебна проверка за съответствие на решението с разпоредбите на материалния закон, съдът приема следното:

Производството пред РС е образувано по жалба на касатора, като въззивник в производството пред РС срещу наказателно постановление № 14-0328-000294 от 30 юни 2014 г., издадено от Началник РУП Радомир, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП е наложено административно наказание - глоба в размер на 50 лева на основание чл. 183, ал.4, т.7 предл. 1 от ЗДвП. РС е събрал относими и допустими доказателствени средства, въз основа на които е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция. При извършена пълна проверка, касационен състав на Административен съд Перник приема, че в хода на производството пред РС не са допуснати съществени процесуални нарушения, основания за отмяна на обжалваното решение на това основание. РС е взел решение по основните точки на проверката по законосъобразност на обжалваното НП в оспорената част, като е стигнал до извода, че АУАН и НП съдържат всички реквизити, в хода на производството пред наказващия орган не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП, а по същество - материална законосъобразност на постановеното НП.

Съдът не споделя възраженията на касатора относно недоказване на съставомерност на деянието.

РС е приел за доказана фактическата обстановка установена с АУАН и НП. Същата се установява от събраните по делото писмени доказателства (приложения АУАН, със отметка от касатора, че приема констатациите на контролния орган) и показанията на разпитаните свидетели. Касационната инстанция не приема за допуснато съществено процесуално нарушение това, че съдът не е събрал доказателства по отношение на хипотезата на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП. В тежест на водача е да ги докаже като представи доказателства, че

управлявания от него автомобил е извън категориите посочени в нормата, че е със специално предназначение, че фабрично не е и не може да бъде оборудван с обезопасителен колан. В действителност, производството е с наказателен характер, поради което и за него важат общите принципи на НК и НПК, в това число и полагане от РС на достатъчно усилие за събиране на всички относими и допустими доказателства за установяване на обективната истина. Но следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл. 189, ал.2 от ЗДвП, съгласно която редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. Касационен състав на Административен съд Перник споделя извода на РС, че в производството по издаване на съставения АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до извода за нередовно съставен АУАН – същият е съставен от длъжностни лица на службите по контрол предвидени в ЗДвП, в присъствието на нарушителя, актът е подписан от свидетел присъствал при установяване на нарушението; актът обективира установените факти; същият е предявен на нарушителя за запознаване.

Съгласно нормата на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП, водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. В конкретната хипотеза, съвкупният анализ на доказателствата обосновава извод, че каастора, като водач на лек автомобил, оборудван с обезопасителен колан при управление на автомобила не е поставил колана. Самият той в съставения АУАН не прави възражения срещу констатираното нарушение, като в жалбата си до РС не твърди, че е бил без колан, а заявява, че го е свалил, когато са му поискани документите за проверка. Съгласно нормата на чл. 183, ал.4, т.7 предл. 1 от ЗДвП, наказва се с глоба от 50 лв водач, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан. Касаторът оспорва да е налице тази хипотеза, като твърди, че е свалил същия при проверката. ЗДвП поставя изискване за водачите при спиране за проверка от контролните органи да свалят коланите едва ако бъдат поканени от контролните органи да слязат от автомобила. В случая не се установява с надлежни доказателствени средства, че свалянето на колана е в резултата на такава покана.

По изложените съображения, настоящия касационен състав приема, че решението на РС като валидно, допустимо и постановено при липса на процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното касационен състав при Административен съд Перник
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението на районен съд Радомир, постановено по нахд № 362 /2014 г.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1./п/

2./п/